

ENDRING VEILEDNING TIL RAMMEFORSKRIFTEN 2013 – FASE 1

I veiledning til forskrift 12. februar 2010 nr. 158 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten og på enkelte landanlegg (rammeforskriften) gjøres følgende endringer:

Til § 2 Virkeområde

Under overskriften Generelt om virkeområdet, bokstavpunkt j skal lyde:

j) folkehelseloven kapittel 3 for så vidt gjelder landanlegg,

Under overskriften Spesielt om helselovgivningen, andre avsnitt, nest siste setning skal lyde:

For øvrig reguleres helsemessige forhold i helselovene oppregnet i rammeforskriften § 5 og i annen relevant helselovgivning.

Begrunnelse:

Kommunehelsetjenesteloven er opphevet, og de fire helselovene vil bli fem ved tilføyelse av folkehelseloven i rammeforskriften.

Til § 24 Bruk av anerkjente normer

Andre avsnitt tredje setning skal lyde:

Det henvises til slike normerende dokumenter med utgivelsesdato og utgivelses-/revisjonsnummer, for eksempel NORSOK xx, revisjon xx, (dato) i referanselistene i veiledningene til forskriftene.

Begrunnelse

Redaksjonell forenkling.

Til § 70 Unntak

Veiledningen skal lyde:

På området helse, arbeidsmiljø og sikkerhet under arbeidsmiljøloven, helselovgivningen og petroleumsløven kan myndighetene på visse vilkår lempe på krav som følger av helse-, miljø- og sikkerhetslovgivningen, eller godta andre likeverdige løsninger enn de som følger av detaljkrav.

På forurensningslovens område kan det i særlige tilfeller være behov for å skjerpe kravene, for eksempel ved ny kunnskap om mulige miljøskader, ved økt forurensning eller når endrede samfunnsforhold gjør det nødvendig. Der disse behovene for endring er av varig karakter, eller der de får virkning for større deler av virksomheten, vil det være naturlig å gjøre endringer i forskrifts form. En slik adgang til i enkelte tilfeller å skjerpe krav på bakgrunn av miljøhensyn, gjenspeiler adgangen i forurensningsloven § 18 til å endre tillatelser gitt i medhold av forurensningsloven § 11, dersom det viser seg at skaden eller ulempen ved forurensingen blir vesentlig større eller annerledes enn antatt.

Ansvar for å drive forsvarlig og i samsvar med regelverket ligger hos den ansvarlige (pliktsubjektet). Det vil si at pliktsubjektet har ansvar for å klarlegge de umiddelbare konsekvensene av et identifisert avvik. Avvik betegner i denne sammenhengen en uoverensstemmelse mellom valgte løsninger og regelverkskrav. Hvis avviket ikke er av så alvorlig art at det betinger umiddelbar nedstenging, må den ansvarlige korrigere avviket så snart som praktisk gjennomførbart, jf. den utfyllende styringsforskriften § 22, herunder om kompensierende tiltak. Det vil da normalt ikke være behov for å søke om unntak. For avvik som det innebærer uforholdsmessig store kostnader å gjøre noe med, kan det imidlertid være nødvendig å søke om unntak. Dette vil gjelde de tilfellene hvor den ansvarlige vil

ENDRING VEILEDNING TIL RAMMEFORSKRIFTEN 2013 – FASE 1

bruke en annen dokumenterbar likeverdig løsning enn den som går fram av et detaljkrav (ikke utformet som funksjonskrav), eller en løsning som gir et lavere nivå for helse, miljø og sikkerhet enn det som går fram av det aktuelle forskriftskravet. Unntak kan gis ut fra en vurdering av om det foreligger "særlige forhold" og at virksomheten fortsatt vil være forsvarlig. Unntak betegner myndighetenes vedtak om å godta et avvik fra et forskriftskrav.

For regelverkskrav som er utformet som funksjonskrav, vises det til veiledningene til § 23 og § 24 vedrørende bruk av anerkjente normer. Hvis en ønsker å bruke en annen likeverdig løsning enn den som er anbefalt i veiledningen til et funksjonskrav, er det ikke av den grunn nødvendig å søke om unntak. Den ansvarlige skal imidlertid foreta en intern vurdering som klargjør om den valgte løsningen oppfyller forskriftskravet. Det følger av den utfyllende styringsforskriften § 22 at den ansvarlige skal sette i verk nødvendige kompenserende tiltak for å opprettholde et forsvarlig helse-, miljø- og sikkerhetsnivå. Iverksettelse av slike kompenserende tiltak kan innebære at den ansvarlige opererer innenfor det enkelte funksjonelle forskriftskravet, og dermed ikke har behov for å søke om unntak.

Unntak kan gjøres av myndighetene av eget tiltak, eller etter søknad, og forutsetter at det foreligger "særlige forhold" og at virksomheten fortsatt vil være forsvarlig.

Eventuelle søknader om unntak bør normalt inneholde

- a) en oversikt over bestemmelsene som det søkes unntak fra,*
- b) en redegjørelse for hvilke særlige forhold som gjør unntaket nødvendig eller rimelig,*
- c) en redegjørelse for hvordan unntakssaken har vært behandlet internt i virksomheten,*
- d) en beskrivelse av avviket og den planlagte varigheten av avviket,*
- e) en redegjørelse for avvikets enkeltvis og samlede risiko både for egen og annen virksomhet,*
- f) en beskrivelse av eventuelle tiltak som helt eller delvis skal kompensere for avviket,*
- g) en beskrivelse av eventuelle tiltak for å korrigere avviket.*

Andre ledd er en videreføring av gjeldende rett på arbeidsmiljø- og sikkerhetsområdet under arbeidsmiljøloven og petroleumsloven for unntak som har betydning for arbeidstakernes sikkerhet. Med tillitsvalgte menes her tillitsvalgte i vid forstand, altså både fagforeningsrepresentanter, verneombud, representanter i arbeidsmiljøutvalg og liknende, avhengig av den enkelte saken.

Petroleumsvirksomhet til havs

Dersom det er gitt unntak knyttet til flyttbare innretninger, vil det i utgangspunktet ikke være nødvendig å søke om nytt unntak for det samme forholdet i forbindelse med søknad om nytt samtykke. Operatøren må imidlertid ta stilling til om det er forsvarlig å operere med tidligere gitte unntak og om det foreligger endrede forutsetninger som gjør det nødvendig å søke om unntak på nytt. Det vises til den utfyllende styringsforskriften § 26, der det framgår at det skal det gis en oversikt over tidligere gitte unntak for den flyttbare innretningen ved søknad om samtykke.

Begrunnelse

Klargjøring.

I veiledning til paragrafene 2, 22, 28, 30 og 69 endres Klima- og forurensningsdirektoratet til Miljødirektoratet.